

Sonetul Golgotei

Flavius Laurian Duverna

Sonetul Golgotei

Pe aripile credinței, Doamne am zburat
Până acolo sus, la Golgota chinuitoare,
Să-Ți văd suferința cea nespus de mare
Când pe crucea răstignirii, ne-ai purtat.

Tot noianul de păcate grele, apăsătoare,
Din vremelnicia vremilor Le-ai adunat, -
Și pe crucea spre Calvar, Le-ai suportat
Până ce căzut-ai jos, fără pic de îndurare.

Te-am văzut, sub liniștea deplină atârnat
Între doi tâlhari ce se zbăteau de moarte,
Dintre care unul Te-a rugat să aibă parte,

Când pe norii cerului, vei veni ca Împărat,
Mântuirea s-o aduci prin strălucire mare,
După ce-ai trecut durerea fără asemănare.

Flavius Laurian Duverna

13 noiembrie 2019